

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕННИЯ ФРОНТ — В. ТЪРНОВ

Излиза три пъти седмично

Год. XX, бр. 21 (1932)

В. Търнов, понеделник, 17 февруари 1964 г.

Цена 2 стотинки

ПРЕД ГЕРОИЧНАТА 20-ГОДИШНИНА

На упорита борба за преизпълнение на плана!

ЗА РАННИТЕ РАЗСАДИ ПО-ГОЛЕМИ ГРИЖИ!

И през настоящата година пред зеленчукопроизводителите в окръга стоят отговорни задачи по ранното производство на зеленчуци за задоволяване нуждите на консумацията в страната и особено за износ в пряно състояние.

Въпреки навременните указания и разяснителната работа по ранното зеленчукопроизводство, повсеместно още се допускат и сериозни слабости. Те отсеща застрашават изпълнението на задачата за получаването на по-ранни зеленчуци за износ, пречат на стопанствата да получат по-големи доходи.

Независимо от това, че условията през зимата не бяха особено тежки, подготовката на парниците за производство на ранни разсади не започна навреме. Поради това сеитбата на семената на ранните домати все още не е завършена, а крайният, най-благоприятен срок, е настъпил. Не се изпълнява препоръката за етапна сеитба на разсадите с оглед да не се допусне прерастването им. Не се осигурява достатъчно тор за зареждане на парниците за пикиране на разсадите и не се увеличава производството му в оборите на ТКЗС. Ширят се настроения за пикиране на домати в студени парници, или се чака осебоджаването на парниците, заети с предкултури, които, поради отслабени грижи или не добро зареждане, се развиват бавно. Така се създава опасност да се забави реколтирането им, а по този начин да се закъснее с пикирането.

Друга сериозна слабост е, че все още темпът за подготовката на засаждане на краставиците на плод в парници е слаб. Не се струва тор за заграждане, разсадите са слаби. При това положение има всички изгледи, както и през миналата година, пикирането на ранните разсади да съвпадне със засаждането на плод на парниковите зеленчуци. Това ще доведе до забавяне на двете много важни работи и ще се отрази на крайния резултат. Повтаря се старата грешка да не се сеят ранни пипер и патладжан.

Задачата, която Партията и Правителството поставят, е да се ускори узряването на зеленчуците и при ранните домати до края на юни да се постигне производство около една четвърт от общата продукция за износ. За да се стимулира изпълнението на тази задача се предвижда цената на ранните домати до края на юни да бъде

де свободна договорна. Ето защо е необходимо сеитбата на ранните домати да завърши през следващите 1—2 дни. След това до края на февруари да се засеят ранният пипер и патладжан. През настъпните слънчеви дни, предположащи бързия растеж на засети вече разсади, за да не се допусне прерастването им, се налага провеждането на строг режим на закаливане. За целта през деня парниците да се отиват възможно най-рано, а да се завиват вечер късно. Стъклата да се поддържат винаги чисти, като периодично се измиват и ежедневно измита.

Добра градинарска практика е засяването на достатъчно парници и резерви с разсади, което гарантира предизване от неблагоприятности.

Независимо трябва да започне подготовката за пикиране на ранните домати. За биотопливо освен чист оборски тор смело трябва да се използва смес от добре навлажнена слама и органически тор. По-късните пикировки може да бъдат направени и в парници само със слама. В същия срок може да се използват и веднаж заредени с топъл тор парници, в които са отглеждани предкултури: репички, зелен лук и други. Тъй като в окръга няма никакъв опит по пикирането на ранни домати в студени парници, засега може да се направи само производствено изпитване на това мероприятие, но в никакъв случай да не се залагат големи площи. Торенето с фосфор ускорява плодородието и зреенето, затова в парниковата почва трябва да се внесе 0.5 — 0.8 кг. суперфосфат на парник.

За пикираните разсади трябва да се полагат постоянни грижи за закаливането им. То се постига чрез отглеждане при сравнително ниски температури, особено през нощта, редовно проветряване и продължително осветление.

Разсадопроизводството е един от най-важните моменти от борбата за високи добиви и разноресност. Затова партийните организации, управителните съвети на ТКЗС и специалистите трябва да насочат усилията си към разреждане на тази отговорна задача.

Всеки ден край парниците са градинарите от с. Николаево. Състоянието на разсадите е добро.

ЧЕЛНИ БОЙЦИ НА ГЕНЕРАЛНАТА ПЕРСПЕКТИВА

НЕ БЕШЕ много благоприятна миналата пролет за развитието на ранните домати, но за добрия стопански доход година няма. Така е и с градинарите на Петър Величко от Кучина на ТКЗС „Г. Димитров“ с. Полски Сеновец. Как не трепереха над младите нежни стъркове, как не се грижеха за отрупаните с цвят растения и накрая набраха по 5878 кг домати от 60 декара. Не е ли майсторство това?

ЗАДАЧАТА да се реши по-скоро зърненият проблем винаги е възбуждала кооператорите от бригадата на Кирил Радев от ТКЗС „Комунa“ с. Михалици. „Земата ни е хубава, вода имаме достатъчно, защото да не получим високи добиви от пшеницата?“ — питаха се те и се стегнаха добре. Подготвиха площите за сеитбата, подбраха високопродуктивни сортове, засяха понавреме. През пролетта, когато се стои снегът, те по бързаха да подсилят растенията, а по време на прибиране на реколтата механизаторите се стремяха зрънце да не разпилеят. Така в хамбарите на стопанството хората на Кирил Радев събраха средно по 244

кг зърно от 2020 декара пшеница.

ОТДАВНАШНА цел на кооператорите от бригадата на Тодор Бонев в с. Патреш, при ТКЗС „Път към комунизма“ — Павликени е да покажат на признатите царевичари на Петър Стойков, че и те могат да отглеждат високи добиви. Миналата година патрешаните добре съчетаха поливането, торенето и многократната машинна обработка и доказаха умението си и силата на своята земя. От 1043 декара те прибраха средно по 636 килограма сухо зърно.

СМЕЛО ОБЕЩАНИЕ

През последните години цанциорите от промишления комбинат в гр. Свищов вършат само добри дела и целият район говори за тях с благодарност. Те усвоиха производството на различни видове сита и успешно задоволяват голяма част от нуждите на нашата промишленост.

През юбилейната 1964 година работниците от цеха заеха само с наличната техника и работна ръка да произведат перфорирани сита за 613 000 лева! — с 26 000 лева повече от миналата 1963 г. Това е едно смело обещание на колектива в чест на славната 20-годишнина на Социалистическата революция у нас.

За да решат успешно тази

задача работниците от цеха подобриха много трудовата дисциплина и през цялото денонощие използват добре машините. От началото на годината досега не е допуснато нито едно отсъствие. В резултат на това и на най-широкото прилагане опита на първенците, производителността на труда се повиши. Не само за януари, но и през първите 15 дни на февруари планът е преизпълнен с 10 на сто. Хубав пример във всекидневния труд дават работниците Тодор Иванов, който изпълнява средно трудовите си норми 220 на сто, Йордан Кръстев — 199 на сто, Борис Младенов — 191 на сто и др.

С неотслабавщ темп в социалистическото съревнование, челият колектив на Градския промкомбинат продължава с ентузиазъм да работи, за да

НАВРЕМЕННИ И КАЧЕСТВЕНИ УСЛУГИ

Един от малкото цехове за услуги на населението при Градския промкомбинат — Павликени е електроремонтният цех. Още от първите седмици на 1964 година колективът му поведе упорита борба за максимално уплътняване на работното време и всекидневно подобряване на организацията на труда.

Резултатите не закъсняха. Планът за първите 15 дена на февруари е изпълнен 102 на сто. Начело в примерната работа за навременните качествени услуги на населението са Кирил Стефанов, Н. Григоров, Йордан Недев и др. Ръководителят на цеха Кирил Вълчев с личния си пример и умението си да разпределя производствените задачи увличаха и останалите.

Колективът на цеха, макар и още млад в професията си, се гордее със своите постижения. Той работи още по-добре за по-пълно задоволяване нуждите на населението и за достойно посрещане деня на Свобода.

Л. Бакалов

ВЕЧНА И ЖИВОТВОРНА

Едно възбуждащо събитие сгръсърката на трудовите хора в нашата Татковина. За Москва, която огненият пеец на революцията нарече „звезда на нови времена“, замисляна, българска партийно-правителствена делегация, начело с първия секретар на Централния комитет на БКП д-р. Тодор Живков.

Искрена, дълбока и безсмъртна е дружбата между нашите два народа. Тя избликва от най-чистите извори на взаимната братска любов. Тя е споена с обилно пролята кръв на храбрите руски воини в лют бой с Отоманския

поборител при Плевен и Шипка. Тя е потвърдена с помощта, която преди двадесет години ни оказаха легендарните съветски воини за победата на социалистическата революция у нас, с непрестанната братска и безкористна подкрепа, която ни оказват съветските народи в изграждането на социализма и комунизма в Димитровската ни родина. Без тази подкрепа ние не бихме имали Химкомбината в Димитровград и Металургичния завод „Ленин“ в Перник, АТЗ край Стара Загора и сърцето на нашата черна металургия — Металургичния комбинат в Кривопаланка. Не бихме имали още много и много крупни заводи и предприятия на нашата тежка и лека промишленост. Без тази помощ в нашите родни поля и до днес щеше да се среща дървеното рало и хора с превити от непосилен труд гърбове.

Пътят, по който сега с титанически размах на своите сили съветските хора претворяват в живота лелеяната мечта на човечеството — комунизма е и наш път. Верни до смърт на ленинизма, преградили от сърце и душа историческите идеи и предначертания на XX и XXII конгрес на Комунистическата партия на Съветския съюз, българските комунисти, трудовите хора в нашата страна отдават всичките си сили за победата на нашето велико общо дело.

Неотдавна долетя радостна-

та вест, че Съветският съюз ще окаже на България икономическа помощ в строителството още на редица предприятия на енергетиката, черната металургия, химическата и друга промишленост.

В Източномашишкия басейн, в края на 1971 година, ще започне работата на трета поред на това място електроцентра — ТЕЦ „Марица-изток 3“. Комплектуването на тази електроцентрала с мощност 600 000 киловата ще бъдат доставени пак от Съветския съюз.

Трудещите се от нашата страна и от нашия окръг са дълбоко убедени, че и сегашното посещение на нашата партийно-правителствена делегация в Съветския съюз ще има ново, огромно значение за по-нататъшното развитие на Родината, за светлото бъдеще на народа ни. То е още една ярка проява на вечната и животворна българо-съветска дружба. Ето защо, техните мисли, техните най-хубави чувства сега са с пратениците на социалистическа България. Израз на тези мисли и чувства е повишената активност сред работническите колективи в предприятията и строителните обекти, сред кооператорите и кооператорите от нашите стопанства за преизпълнение на стопанските планове и обещанията, за достойно посрещане на светлана Двадесетгодишнина от победата на социалистическата революция в България.

Фестивалът започна

Колко младежки трепет, възбуждане! Всеки клас упорито се готвеше, искаше да се представи най-добре.

И така дългоочакваният от всички ден дойде. На 16 февруари учениците от Трета политехническа гимназия „Асен Златаров“ — Велико Търново започнаха прегледите на фестивала. Салонът на Дома на Народната армия е препълнен. Директорът на гимназията Любен Кунев открива тържеството. Стотици очи са насочени към сцената, където бе ансамбълът на гимназията. И учениците, и диригентът Иван Начев бяха вложили много усилия. И очакванията се сбъднаха. Хорът се представи много добре.

С бурни ръкопляскания изпра-

тиха всички песента „Младежки вальс“ по текст и музика на Иван Начев. Така се хареса тя на всички.

След това на сцената започнаха да се изредят битови, вокални, естрадни групи, рецитатори и индивидуални изпълнители.

Успешно се представиха всички. А на най-добрите журито ще присъди награди.

Партийната организация, Комсомолът — учители и ученици от гимназията посрещат славната 20-годишнина на Девети септември и Втория републикански фестивал, изпълнявайки на дело девиза: „Учение и труд, труд и учение!“.

Ивон Митова

Всеки механизатор — с повече знания

Машините са най-многогорката помощ на стопанството. Много са селскостопанските задачи сега, които се извършват по-бързо, по-навреме и в по-благоприятни срокове. Но за да дадат те повече от това, което дават, да се заробят с тях по-качествено, в ТКЗС „Пробив“ — Овча могила, сега след приключване ремонта, е организиран курс за повишаване квалификацията на механизаторите. В него участвуват трактористите от трите трак-

торни бригади, както и бригадните механизатори. Това са 43 механизатори, които получават нови знания.

Интересът е голям. Всички с внимание слушат лекциите и винаги след тях оживено разискват, споделят опита си.

Механизаторите вече са дали дума през тази година да работят така, че задачите да се изпълняват в най-благоприятните агротехнически срокове.

Петър Панчев

Среща с орденоносците

Сърдечна и близка беше срещата, проведена по инициатива на бюро на Окръжния комитет на ДКМС с комсомолците — орденосци, работещи в селското стопанство и работниците на комитетата.

На 15 февруари в един от салоните на партийния кабинет в гр. В. Търново се събраха за дружески разговор удостоените с високи трудови отличия през последните три години младежи от окръга. Дойдоха носителите на Народен орден на труда — златен и на роден представител — Тодор Недев, носителите на „Народен орден на труда“ — сребърен Атанас Ралев, Игнат Ангелов, Григор Тодоров, Величка Христова и Милка Георгиева.

Непринудено и сърдечно, като близки приятели, разговаряха участниците в срещата за досегашните успехи, за преодолените трудности, за бъдещите планове, за големите мечти.

Ето, Атанас Ралев от село Лозен през тази година ще бъде отчетник на сформиранията се младежка бригада за комплексна механизация. През миналата година в полетната бригада, където той е бил заместник-бригадир, са завоювани много успехи: най-висок добив царевича за стопанството — 522 килограма

среден добив зърно от декара, най-висок добив пшеница, ечемик. И сега Атанас Ралев и неговите млади другари от бригадата стаят машини, подготвят площите и се готвят за селска битка по полетата на лозенското землище, където ще обработват всичката пшеница, ечемик и 1000 декара царевича на стопанството.

Свинебъдите Игнат Ангелов и Григор Тодоров, от село Страхилово, от години наред са борби за предаване на повече животинска продукция. Те и сега предвиждат да предадат над 5 тона надплатова продукция от общественото животновъдство.

С особена радост Величка Христова говори за предстоящата и работа през тази година, като звеноводка на младежкото звено по зеленчукопроизводство в село Първомайци. Един след друг задълбочено и ентузиастично говориха комсомолците, завоювали с труда си уважението на хората и високо отличие. Те взеха отношение и по някои въпроси на идейно възпитателната работа, по грижите на комсомолските комитети за разпространение на техния опит.

Първият секретар на Окръжния комитет на ДКМС — Николай Цонев приветства орденосците, участници в срещата и им поднесе подаръци от името на комитетата.

Месо, яйца и мляко над плана

Осигуреният повече фураж и по-добрите грижи за селскостопанските животни в окръга позволиха още от първите дни на годината изпълнението на плана за животинска продукция да не слиза под графика.

Първият месец на годината приключи с преизпълнение на плана за месото, яйцата и млякото. Към 13 февруари и ТКЗС и ДЗС преизпълниха графика за месото със 70 тона. Планът за февруари за яйцата вече е изпълнен.

За януари и февруари от стопанствата и населението трябваше да се изкупят 1 233 000 яйца, а до 15 т. м. се изпълнение 5 200 000. Всеки ден графикът за мякотата се преизпълнява с 12 тона, а днес окръгът изпълни плана за двата месеца.

ТЯ РАЗКАЗВА ЗА ФЕСТИВАЛА

Улицата

ТЕ БЪРЗАХА по тротоара. Един глас се чу зад тях: — Да не забравяте за репетицията на хора? Чувате ли, да не забравяте? — Бъди спокойна. Руми, ще бъдем точни като часовник — засмяха се девойките, повдигнаха жите на палтата си и побягнаха подагонени от студения вятър.

Аз стоях на няколко крачка от тях и долувах цигарата си. Вятърът ставаше все по-леден. Поставих още малко, захвях край гъла на улицата и се озовах в самата гимназия.

Директорът Христо Манолов ме посрещна с добро сърце. Поставихме с него малко, говорихме за общата подготовка на Фестивала в района на Пол

скотърмбешкото средно политехническо училище. В него са изградени четири хорова състави, четири танцова, три театрални и една вокална група в с. Каранци.

— Искаме да се представим по-добре — допълни той. — И не напразно хвърляме толкова усилия. Ще успеем. А сега минете в пионерската стая. Тя ще дойде.

Секретарната на учкома

СТОЯХ И чаках. Нали ще дойде? Някой почука. Вратата се отвори. На няколко метра от мене застана тя — секретарката на ученическия комитет — Румяна Камбурова. Дълго време не можах да съ

бера мислите си. Струваше ми се познат този образ. Да, спомних си тротоара, студения вятър.

Печката бумтеше все по-силно. Вятърът свиреше край стъклата на прозорците. Аз слушах.

— Откъде да започна? Аз просто не зная.

— Започнете от там, откъдето ви викаха приятелките: „Ще дойдем, Руми! Няма да забравим!“ Тя наведе очи срамежливо, изчерви се. Може би си мислеше, че аз всичко съм чул и беше й неудобно да говори за себе си. Но, когато разбра, че трябва да разкажа, започна:

— Ще се представим на Окръжния фестивал с три състава: хор, естрадно-драматичен и танцов. Засега най-добре работи драматичният състав с

ръководител Атанас Палуков. Той ще представи в най-скоро време комедията „Веломожата“ от Борис Илиев. Репетира по два пъти, а понякога и повече в седмицата. Между изпълнителите има талантливи ученици, които имат артистична дарба, излизали са много пъти на сцената и въпреки този път ще има с какво да зарадва публиката. Танцовият състав е нов. Но отскоро почна да репетира. Него го ръководи др. Павлова — учителка от началния курс. Около петнадесет ученици неуморно изучават до свършенство всяка стъпка. Свири акордеонистът Петър Димитров. Наскоро започнаха да разучават „Танц на рибаря“ и „Азър-бейджански танц“.

— А ще участвате ли с индивидуални номера? — прекъснах аз деветокурсничката.

— Разбира се. — И по точно с какво? — Това поне засега ще бъде тайна.

— А как вървят репетициите с хора? С какво ще се представите?

— Как да ви кажа, нашият хор е доста голям — над сто хористи. Него го ръководи учителят по пение и музика — др. Статев. Той се събира два пъти в седмицата: вторник и събота. Репертоарът е избран добре — с героическа тематика. Песните не искам да ви ги казвам. Ако желаете може да ги чуete на Фестивала. Минатата година на прегледа във В. Търново хорът се класира на първо място. Въпреки и тази година да постигне своята цел. И трябва да завърши все пак с мислите на моите съученици: „Ще дойдем! Няма да забравим!“.

— Да, трябва — казах аз и тргнах навън.

Вятърът биеше по ледените стъкла.

Недалко ЧАЛЪКОВ

ПЛАМЕНЕН НАРОДЕН ТРИБУН

Българската комунистическа партия и цялата социалистическа общественост отбелязват с чувство на благоговейна почит и уважение 75-годишнината от рождението на Стефан (Станке) Димитров (Марек), бележит партиен деятел и голям народен трибун, член на Задграничното бюро на ЦК на БКП, близък съратник на Димитър Благоев, Георги Димитров и Васил Коларов.

Роден на 18. 11. 1889 година в Дупница (Станке Димитров) в многобройното семейство на будния занаятчия — общар Димитър Тодоров, останал от малък без баща, Станке Димитров още като юноша, подкрепян от храбрата си майка Санда Димитрова, поема тежкия, но славен път на борбата. Едва 15-годишен като ученик в Педагогическото училище в Кюстендил той влиза в редовете на БРСДП (т. с.), в която работи всеотдайно цели четири десетилетия за победата на великото комунистическо дело. През 1909-1910 г. гдина възторженият млад социалист като учител в с. Тополница, Дупнишко, а по-късно в с. Люти брод, Врачанско, денем учи на „четмо и писмо“ децата а вечерно време — бедните селяни на социализъм и борба. Жадният младеж за знания и наука с помощта на своите братя в началото на 1912 година заминава за Швейцария, където започва работа, което по-късно довършва в София.

През време на Първата империалистическа война Станке Димитров разпространява сред измъчената войнишка маса идеите на социализма, работи с всички сили за разложението на царската войска, а през 1918 година взема активно участие във Военното въстание, за което е преследван и съден.

През време на следвоенния революционен кипнеж на народните маси безстрашният Станке Димитров израства като един от най-видните ръководители на трудещите се в Дупнишко и Кюстендилско.

Застанал начело на борбите, смел и решителен, оратор и организатор на масите, той бива издигнат през 1919 година за секретар на Окръжния комитет на БКП, а през 1920 година избран за член на Висшия партиен съвет. През 1921—1923 година като инструктор на Военната комисия при ЦК Станке Димитров неуморно кръстосва по всички краища на страната, за да организира военната дейност на Партията. С жар и ентузиазъм работи по подготовката на „Септемврийското въстание. След поражението на въстанието Станке Димитров става организационен секретар на Централния комитет, който дължимо изпълнява до началото на 1925 година, до заминаването му в СССР. Станке Димитров страстно воюва за утвърждаването на септемврийската линия на партията, води безкомпромисна борба срещу отстъпничеството и ренегатството, сплотява оцелелите кадри на партията, подготвя и провежда Витовската партийна конференция (1924 г.). Той е един от главните инициатори за създаването през

1924 година на „Партията на труда“, която целеше да използва някои легални възможности, за да провежда линията на БКП.

Като емигрант в СССР Станке Димитров провежда широка общественостно-партийна и организационна дейност сред българската емиграция и светската общественост. Тук той е ръководител на българския сектор в „Университет Запада“.

Неопенима е заслугата на Станке Димитров за преодоляването на сектанството, загнездило се в редовете на партията. През 1935 година, въпреки двете си смъртни присъди, той приема с готовност предложението на Задграничното бюро на ЦК на БКП и лично на Георги Димитров да замине за България, за да помогне на партията за осъществяване на решенията на Седмия конгрес на Комунистическия интернационал, за окончателно преодоляване на сектанството и за изработване на нов политически курс на партията. Станке Димитров взема най-живо участие в подготовката и провеждането на Шестия пленум на ЦК, станал в края на февруари и началото на март 1936 година. Пленумът, въз основа на документите на Седмия конгрес на Коминтерна, изработи новия курс на партията. Пленумът постави като най-важна задача пред партията да се изгради в страната народен фронт, който да сплоти всички демократични сили.

В провеждането на новия партиен курс Станке Димитров проявява чужда настойчивост, упоритост и принципиалност. Макар и нелегален, той участва във всички прояви на Централния комитет, ръководи Софийската организация, пише статии за „Работнически вестник“, брошури, търси нови форми за масова дейност, работи с неизчерпаема енергия за обединяването и сплотяването на старите и младите кадри около генералната линия на партията.

Идва зловещият 22 юни 1941 година. Станке Димитров е на своя боен пост. Той става ръководител на радиостанцията „Народен глас“ бойният му глас прозвучава по вълните на „Родно радио“ в София и Скопие. Цели 3 години той зове българския народ на безпощадна борба с хитлеристкия поробител и с фашистката клика на цар Борис. Със своята омайна реч, с широките си политически познания, находчивост и остроумие той тутакси срязвава фашистката пропаганда, грозна разобличава всяка клевета и лъжа, зове на оръжие и борба.

Смел и решителен войн на революцията, ловък конспиратор, разсъдлив и трезв политик, с голяма научна ерудиция и обща култура, човек с голямо и благородно сърце — такъв го познават трудещите се у нас и в Съветския съюз.

Животът и делото на Станке Димитров в миналото беше пример на борбите против фашизма и капитализма, а днес е непрекъснат извор за възпитанието на подрастващите поколения на вярна и всеотдайна борба за делото на комунизма.

Стоян СТОИМЕНОВ

Младежки простори

РЕДАКТИРА ПЕЧАТЕН МЛАДЕЖКИ ОТДЕЛ

РАДОСТ ПРЕЗ ЗИМАТА

Слънчев зимен ден. По улиците на с. Кесарево бързат пионери и комсомолци, шумно обсъждат предстоящите състезания. Да, състезания по ски и шейни в чест на II републиканска спартакиа и 20 години от славния Девети септември, разкрил широките хоризonti на щастливо детство и младост, Състезания! От кой клас ще бъдат победителите? Всекиму се иска, ако не той, поне от класа му да бъдат.

Две чавдарчета, със зачервени от студа носчета, приближават да узнаят причината за шумния спор на „бавковците“.

— А-а, така значи! Само пионери и комсомолци ще се състезават! И не сме там. И моето „кормило“ лигн.

Приват към къщи да грабнат шейните, за да не забкъснент.

Първажи! Има ли по-весело нещо през зимата? Отвсякъде се чуват спортистите от пионерската дружина „Шмиц“ в с. Кесарево. Забързани, възбудени, весели. Сякаш някой е разбулал кошър с пчели. Шум, глъч. От околните къщи излизат хора; някои деца завистливо поглеждат зад стъклата на прозорците, де гърлото, де носчето са пречка да не бъдат и те в тази армия на веселнето.

Ето и крайните резултати:

Първенци на ски са: Петър Г. Кабакичев от VII кл., Йордан Г. Николов от VI кл., Петър Кирилов от V кл. и Стефан Шопов от VIII клас.

Момичетата пък са първи по спускане с шейни. Летят като вятър Маргарита Дучева от VII кл., Марияна Ст. Бижева от V кл. и Йорданка Т. Димитрова от V кл.

Незабравими зимни дни! А утре с научени уроци ще седнат на чи.

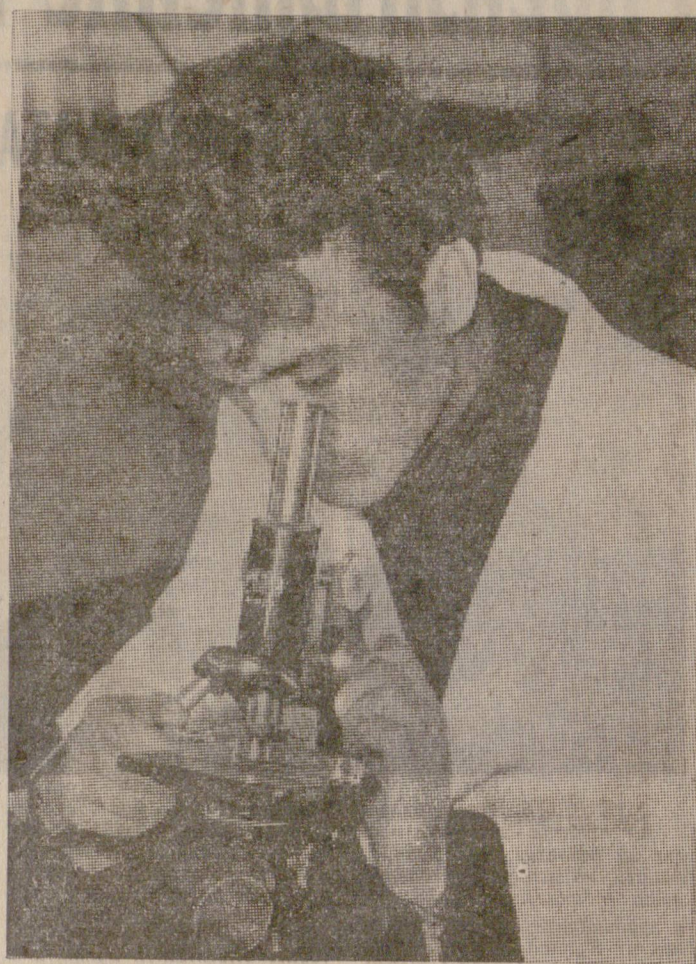
ЕДНА ХУБАВА ИНИЦИАТИВА

Няма да преувеличим, ако кажем, че от година на година въпросът за разнообразяване живота на младежите в Бонбонена фабрика ставаше все по-проблематичен. Къде се крие причината? Членовете на комсомолското дружество в по-вечето случаи смятаха, че всичко трябва да се осъществява само от дружествения комитет, той пък от своя страна не правеше нищо, щото да заангажира вниманието на комсомолците с провежданите мероприятия.

новите и внимателно ще слушат своите учители.

Комсомолците от Земеделското професионално училище проведоха турнир по шах. В състезанията участваха комсомолци от всяко дружество със свой отбор. Първенци на шах излязоха: Николай М. Стефанов, Милко Петров Михайлов и Нури Исмаилов Исав.

Стоянка Г. МАРИНОВА от Обществена редакция на в. „Ворба“ в с. Кесарево

Наред със спазването на технологията при производство на шампанско вино във Винарски я завод — Лясковец се извършва и прецизен микробиологичен контрол на вината от комсомолца Рене Вълчев — микробиолог.

Снимка: Ив. Воденичаров

Болката на механизаторите

Много се говори за комсомолците от двете тракторни бригади в Дъскоп. И това е така, защото Рашко Игнатов, тракторист на „Беларус“, получи среден добив 450 кг царевична зърно от декар. Марин Илиев, тракторист на „Универсал“ — 430 кг. Йордан Банчев, тракторист на самоходно шосе, разхвърля по блоковете над 450 тона изкуствен тор. Тези успехи на младите хора се дължат на тяхната упоритост, на тяхната сръчност и умение в работата.

Падна първият сняг. Тогавата започнаха да подготвят машините за пролетната кампания. Някои части трябва да се подменят. Но когато беседвах с някои от трактористите и те с болка на сърце ми казаха, че забкъснват с ремонта, тъй като все още има недоставени части, монтьорите мудно работят.

Просветната работа сред механизаторите е също изостанена. Ръководителят на кръжката „Механизация“ Тодор Робов не си изпълнява задълженията.

Въпросът за компетентността звеза още не е разрешен. Ръководството на стопанството си

прави оглушки. Нека успеете на тракторната бригада постигнати през 1963 година не замаяват ръководителите. Пролетта идва! За нейното достойно посрещане младите механизатори имат нужда от помощ. И такава трябва да им се окаже незабавно.

Марин Пенчев

КУРСЪТ РАБОТИ ДОБРЕ

В края на миналата година страховитован открити курс за трактористи. Отговорникът на курса — Страхил Рашков, който е и директор на Зимното селскостопанско училище и член на Общинския комитет на ДКМС в селото разказва следното за хубавото начинание:

— Ние провеждаме занятията три пъти седмично, по три-четири часа на ден. Засега имаме редовни тридесет трактористи. Повечето от тях са прикачвачи, които имат голямо желание да станат правоспособни трактористи. Имаше уточнена програма. Започваме вечер от осемнадесет часа. За провеждане на практиките и теоретичните курси, свързани с обучението на младите курсисти си обзаведохме добре уреден кабинет в училището. Преподавателите са специалисти и много хубаво ръководят обучението. Ние не можем да не изкажем похвала към главния инженер на стопанството — Иван Черкезов — преподавател по тракторно дело, главния агроном — Никола Йорданов Казаков, който преподава по селскостопански машини. Христо Девлев — бригаден механик по експлоатация и ремонтно дело, Христо Джемджиев — участък агроном по селскостопански машини и др., които с желание преподават на курсистите.

Досега имаме проведени около четиридесет занятия. Нашата цел е да подготвим нови кадри, добри специалисти, които ще бъдат добре запознати, както с теоретичните въпроси, така и с практическото кормуване и използване на самите машини. След като усвоят теоретическия материал и практичките занятията ние ще проведем изпит с тях. Ще допуснем тях, които са подготвени и ще ги изпитам в МТУ с. Златарица. Там ще получат втори изпит, където ще получат книжки за правоспособни трактористи.

Практическите занятията провеждаме в ремонтната работилница. Когато трябва да кормуваме използваме бригадните станове.

Курсът ще продължи шест месеца. През април написте курсисти ще получат изпит и ще ги изпратим подготвени в МТУ с. Златарица. Надяваме се, че те ще оправдаят нашето доверие и успелият, които правим за тяхната подготовка.

Недалко Илиев

БЕЗСПОРЕН УСПЕХ

Салонът на читалище „Искра“ е пълен. Тук са дошли учениците от Второ средно политехническо училище за да слушат рецитала, посветен на любимите им поети Пеню Пенев и Дамян Дамьянов.

Учителката по български език Слава Митова казва няколко думи за поезията. Един след друг излизат младежи и девойки и рецитират. Въпреки че др. Митова предупреди да не се изразява настроението извикано от изпълнението на дадено стихотворение до края на рецитала няколко пъти салонът гръмна от ръкопляскания. Не може да не се ръкопляска на Ренета Рибарова, Илия Трифонов, Нина Неделичева, Георги Ботев, Катя Петкова, Ружка Велчева. Не може.

А как се стигна до тук?

Идеята за рецитала предложи Георги Ботев и Ружка Велчева. Почнаха работа. Напомощ им се притече и др. Митова. Колко вечери до късно са оставали, колко вечери не са за

тваряли очни, докато не прочетат стихотворението, което ще рецитират, всички тях млади хора, изпълнени с ентузиазъм. Но не само ентузиазъм е причината два-три пъти след свършването да бъдат извиквани изпълнителите. Добрата постановъчна работа, умело и на място използваната музика, също казаха своята дума.

Успехът е безспорен. Но има

ЗА ЛЮБОЗНАТЕЛНИТЕ

Под действието на студа

Знаете ли че през зимата равнинното мейду Москва и Ленинград е с 300 метра по-късо, отколкото през лятото? Под действието на студа се съкращават релсите на железницата, свързваща тези два града.

А ето и друг пример. През зимата Айфеловата кула в Париж е с 15 сантиметра по-висока, отколкото в горещите летни дни.

За това, какво въздействие оказва ниската температура на големите метални съоръжения, свидетелствуват и следният факт: лятото на студа дотолкова се е свил, че паважът му се е изгубил и да го демонтира.

ТРИМАТА

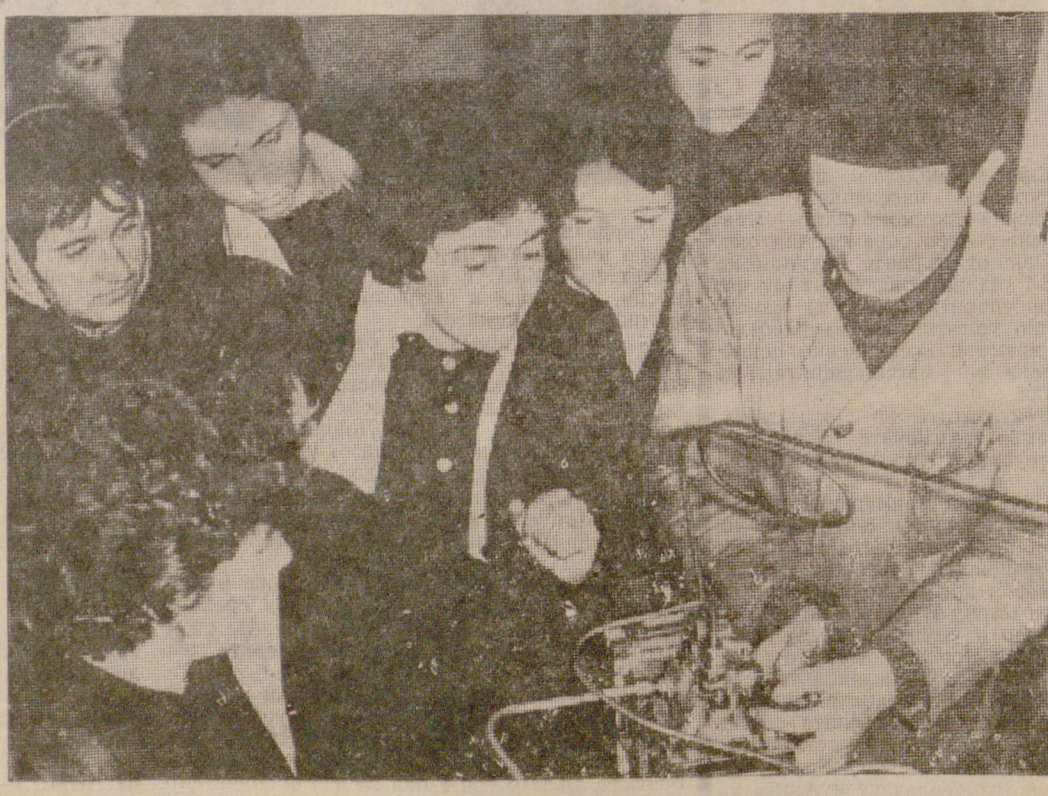
Една хубава есен събира в класната стая на училището по строителна керамика в Попово три момчета. Те имат от селата плахи, стеснителни, но с очи горящи търсещи знания. Вечерите не се различават от дните. Седнали край дървената маса, заровили пръсти в косите и съсредоточили погледи между редовете на многото книги. Година, а после друга. И ето она дълбокоакван миг, когато те завършват. Те са в двора на керамичната фабрика „Мишак“ в г. Орляховица, където преди това са били на стаж. Така започват първите трудови дни на Емчо Трифонов, Любен Йончев и Симеон Георгиев.

Високата постройка на цех № 2 завършва в горния край с помещението, където са сградите, а подът е опасан с релсов път за вагонетки. Всекидневно те наблюдават огъня до пълзят с въглища многото отворстия и следят постоянно за пристигащите въглища. После пътят за обществитето. Все трима един до друг, тогава умората не тежи толкова. На кино, на театър — все заедно. Работата ги увлича, а те вече са силни, преодолели смущението.

Идва денят, когато те напущат предприятието, за да влязат в казармата. После пак започва ежедневието. Трудоблюстият ги укрепил още повече. А миналата година им донесе нова радост — те не допуснаха брак в работата си. Това им въдъхна още повече сили.

Те не се задоволиха с постигнатото. И тримата решиха да придобият образованието си. Трета година са вече заобичани в Техникума по керамика и стъкло в София. Само преди месец се завърнаха от изпитите — зачервени от студа, весели с открит поглед — и тази сесия е приключена успешно.

Един ден големият комин на цех № 2 заблъска. Първотук бяха пак комсомолците. По лицето на Емчо играеше усмивка. Секретарят на Комсомола еребна с лопатата

Ученици от втори „В“ курс в Селскостопанския техникум „Мичурин“ — Лясковец са на производствена практика в авторемонтната работилница на кооперативното стопанство. Главният майстор по нефтови помпи Георги Николов ги запознава с устройството на горивомангелателната помпа.

ПРОИЗВОДИТЕЛНОСТТА НА ТРУДА И РАБОТАТА НА СТРОИТЕЛИТЕ В ГРАДА — СЛАБИ ЗВЕНА

„Вратата“ към конференцията

Малката изложба в Дома на народната армия, събуждаща чувство на възторг и законна гордост от постигнатото, въведе в залата делегатите на първата след Осмия партиен конгрес отчетно-изборна конференция на Великотърновската градска партийна конференция. Това малко късче от плодотворната работа на трудовите колективи в града беше разширено, показано от всички страни в отчетния доклад на Градския комитет, прочетен от неговия секретар д-р. Димитър Петров. То беше развито с необикновена сила в изказванията на 19 делегати, в предложението за проекторешение на члена на Политбюро на ЦК на БКП и председател на изпълнителния комитет на Националния съвет на Отечествения фронт д-р. Енчо Стайков.

На прага на 20-та юбилейна...

Великотърновската градска партийна организация се явява със значителни успехи, с ясни перспективи, с пораснали възможности. Велико Търново, характерно в миналото със своята изостаналост, със своето мъртвило, на прага на 20-та юбилейна годишнина на социалистическата революция у нас е вече град с нова съвременна промишленост, град с нов облик, голям културен и обществен център. Към множеството учебни заведения през 1963 година разтвори врати още едно — Висшият педагогически институт „Братя Кирил и Методий“. Няколко цифри само разкриват дълбоките коренини изменения в икономиката на града, станали пред нашите очи почти незабележимо. За периода от 1957 до 1963 година основните производствени фондове на града нараснаха от 8.5 на 24 милиона лева, произведената промишлена продук-

ция през 1963 г. 8.6 пъти превишава достигнатото равнище на 1952 година. Малката незначителна текстилна фабрика в миналото сега се превръща в модерен съвременен текстилен комбинат. Градът има радио-промишленост, съвременно дървообработване, металообработване, занаятчийска промишленост на индустриални начала. И във всяко предприятие още се издигат строителни скелети. Проектанти, инженери, техници, и строители, технологи и икономисти чертаят и претворяват в дела решенията на Партията и Народното правителство за развитието на града. Строителството, извършено само през 1963 година, надхвърля 3.5 милиона лева, за 1964 година се предвиждат нови 4 милиона лева. Те се насочват към по-нататъшното разширение на ДИП „В. Мавриков“, ДИП „Балкан“, ДИП „В. Левски“, построяване на автогара, на театър, завод за превързочни материали и др. Но най-дълбока бразда в развитието на В. Търново слага започнатото проектиране на новия голям завод за телевизори и радиопарати. Този завод за машините на В. Търново е наистина заводът на бъдещето.

Като разказа за дейността на комунистите в Градския общински народен съвет, за мероприятията, които съветът с помощта на трудеците се осъществява по благоустрояването, хигиенизирането и озеленяването на града и неговата околност, председател на изпълкома д-р. инж. Хараламби Куцаров посочи в общи линии перспективите за развитието на промишлеността в града. Само главният корпус на новия завод — каза д-р. инж. Куцаров — ще бъде застроен на площ от 35 декара, а цехът, в който ще се произвеждат кутии, необходими за телевизорите и радиопаратите ще заеме площ от 10 дека. Сега вниманието на Градския общински народен съвет е насочено към подготовката на комуникациите за строителната площадка на завода.

Увереност в силите, остра непримиримост към недостатъците

Така най-кратко би могла да се характеризира и работата на градската партийна организация и работата на конференцията и изказванията на делегатите — заяви в словото си другарят Енчо Стайков. И това е съвсем естествено. То именно е израз на онези дълбоки изменения, настъпили в развитието на града през последните няколко години, на онези дълбоки изменения, настъпили в съзнанието на хората — стопани на своите промишлени предприятия и културни институти. Делегатите говореха с вестна по проблемите на града и своите предприятия и организации. Говореха уверено, разкриваха явна картина на бъдещето и пътищата за неговото постигане.

Нашият колектив не познава неизпълнение на плана — каза д-р. Асен Нейков — секретар на партийната организация в ТП „Метал“. През третото тримесечие на 1963 година ние се наредихме на първо място в системата на трудовопроизводителните кооперации и бяхме удостоени със звание „национален първенец“. Петдесет дни предсрочно изпълнихме годишния план и надхвърляхме производствения план за 80 хиляди лева. В кооперацията всеки 11 човек сега се учи в средно или висше учебно заведение. Със стипендия на кооперацията един от задочниците сега следва като редовен студент в Машинотехническия институт. В чест на 20-годишнината от 9 септември колективът на кооперацията е решил да изплати деветмесечен си план до 8 септември.

За първи път от своето създаване — изтъкна д-р. Сийка Маринова — секретар на партийната организация в Завода за малки радиоприемници — нашият колектив изпълни плана по всички показатели. Това ние дължим на помощта на Градския комитет, на анализиране дейността на всеки производствен участък, на сплотяването на инженерно-техническите кадри и насочване техните сили към решаване на всеки проблем.

В завода инженерите не достигат. Обаче с изградените социалистически бригади за технически прогрес добре се използват силите на специалистите и практиците и успешно се изпълняват поставените задачи, особено по усвояването на новите модели. Ръководството на завода подкрепя усилията на много другари в повишаване на общото и специалното им образование.

За големия стремеж към бързото преодоляване недостига на подготвени технически кадри разказаха и делегатите на партийната организация в ДИП „В. Мавриков“, ДИП „Деню Георгиев“, ДИП „Победа“ и др.

Производителността на труда...

Както в доклада така и в изказванията на делегатите вниманието беше насочено преди всичко към онези мерки, които ще осигурят изпълнението на плана за 1964 година. Тревожно беше поставен въпросът за

производителността на труда и спазването на социалистическия принцип за съотношението в темповете на нарастването производителността на труда и работната заплата. През отчетния период работата на градската партийна организация не е достигнала такова равнище, което да дава представа за изпълнението на плана, че основата на по-нататъшното подобряване на жизненото равнище се коренят в разкото повишаване на производителността на труда, в по-бързото и нарастване от нарастването на работната заплата. Колективите на редица предприятия, като ДИП „В. Мавриков“, ДИП „Победа“, Млекоцентрала, Горското стопанство, ТП „Даревец“, изпълниха плана, но не осигуриха спазването на този принцип. Причините се дължат преди всичко в недостатъчния конкретен и своевременно анализ. Затова сега пред партийните и стопанските ръководства пред икономистите и делите трудови колективи стои задачата не просто само да се спазва този принцип, а да се разгърне широка работа и се осигури производителността на труда да изпреварва поне с 3—4 на сто работната заплата.

Високата производителност на труда, постигната от отделните работници и особено от първенците трябва да бъде цел на целите трудови колективи. Опитът през миналата година е насърчителен. В промишлеността транспорта и строителството в града бяха определени 800 първенци, които се заеха с обучението на 1888 работници. От тях 1477 достигнаха и надминаха постиженията на своите учители. И през настоящата година това движение следва да получи още по-голям размах.

С голяма тревога на конференцията се говори за неудовлетворителната работа на строителите в града. Големите задачи, които поставя планът за 1964 година пред тях изискват Градския комитет, партийната и комсомолската организация, профорганизацията при Стройрайона да направят коренен похват в методите на своята работа. Широко път да се открие на новостите в строителството. Бързо да се преодоляват трудностите и обектите да се предават в срок и по твърда договорна стойност.

Като напомни на делегатите ролята на борбата за повишаване производителността на труда другарят Енчо Стайков обърна внимание на въпросите на работата с хората, на въпросите за политическата агитация. В ова отношение — каза той — лашата Партия има богати традиции. Комунистите от В. Търново, трябва да направят това, което хората добре да разберат какъв е характерът на трудностите, които срещаме. От каква основа започнахме и какви са нашите успехи. В крайна сметка, обаче, градската организация, Градският комитет на Партията трябва да осигури изпълнението на плана по всички показатели не само в промишлените предприятия, но и в кооперативното стопанство. По пътя на широкото изучаване и внедряване на чуждия опит, в остра непримирима борба с недостатъците Великотърновската градска партийна организация има възможност да се поздравят с още по-големи успехи през юбилейната 1964 г.

Ив. КОЛЕВ

КОГАТО В РАБОТАТА НЕЩО НЕ ДОСТИГА

Още в началото на разговора, началникът на вагоноремонтно депо Г. Оряховица — Нено Стойчев ни увери, че нямало никаква опасност за неизпълнението на плана по ремонта на вагоните.

— Имаме голям брой аварийни вагони — каза той. Това затормозва работата ни. При тяхното ремонтиране се губят много повече часове, отколкото при какъвто и да било друг ремонт. Но в последните два-три дни аз съм напълно убеден, че ще „вържем“ стоте процента. А това не е ли достатъчно? Планът — изпълнен. Нито един работник няма да бъде лишен от премия. Това значи, че ще има стимул и за по-нататъшната работа.

Въпреки че бяхме уверени, че работниците и служителите от вагоноремонтно депо ще успеят на „вържак“ сто процента, не излезе така. При план 56 часа общ престой средно на вагон, за януари са достигнати 57.81 часа.

От думите на началника на вагоноремонтно депо и от неизпълнението на този показател става ясно, че в работата нещо не достига. Кои са причините? Естествено — обективни и субективни. Нека започнем от първите.

Често пъти във вагоноремонтното депо пристигат много повече вагони, отколкото е възможност да се ремонтират за даден период от време. Понякога се случва така, че постъпват вагони все за текущи ремонти и то с тежки повреди. А и през всяко време на годината все има недоставени части, които пречат за срочното завършване на даден ремонт. Така, например, през януари и в началото на февруари се чувствуваша остра липса на купли и хамути за купли, солдове за буферни кошове, облат стомана за тракционни пъत्रове на четириосни вагони, електроди, арматури за комплектуване на кнорнови ръквари и др.

Главната причина обаче е субективният фактор. Даже и от безглед думи става на всекиму ясно, че тук преди всичко организацията на работата не е на нужната висота. За тази основна слабост е критикувано не веднъж ръководството на вагоноремонтното депо. Вземат се решения за подобряване на работата и после всичко се забравя. Как иначе бихме си обяснили, че само за четвъртото тримесечие на 1963 година 153 вагона са стояли над 100 часа, чакайки за ремонт, при план 46 часа средно на вагон.

Не по-добре е състоянието

ПРЕЗ миналата година ТКЗС във Великотърновски окръг не изпълниха плана за износ от ранни домати с 5000 тона, или с 30 на сто по-малко от общия план. Неизпълнението се дължи както на обективни, така и на субективни фактори, против които отсега трябва да се борим с всички сили.

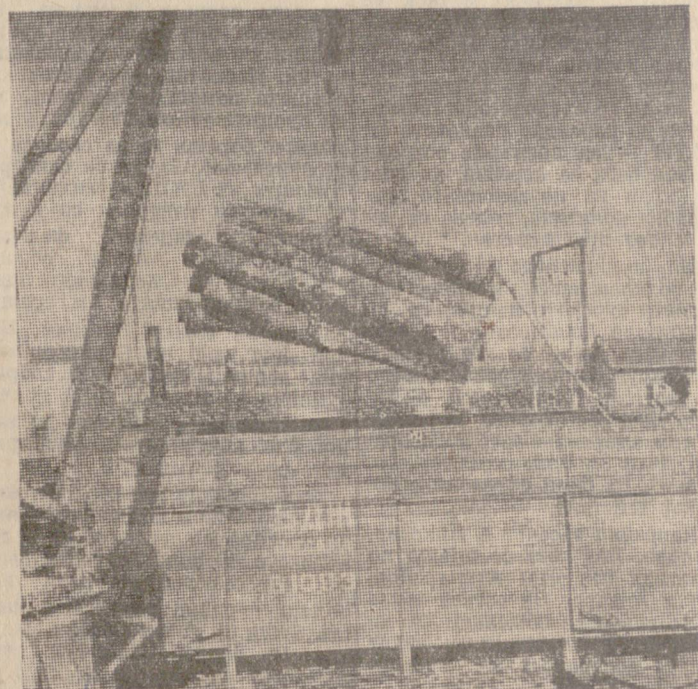
Грижите по отглеждането на ранните домати трябва да започнат със засяването на семената в топли парници. Засяването трябва да приключи в най-благоприятен срок — 10 февруари, като всяко забавяне става причина изнасянето на разсада на постоянно място да започне. След поникването на семената, на младите растения трябва да се осигури оптимален топлинен, светлинен, въздушен, воден и хранителен режим, с оглед да се получи здрав и закален разсад. Температурата през деня в парника трябва да се поддържа около 12—14 градуса, а през нощта с два-три градуса по-ниска. Така се забавя изтичането на растението и се подпомага развитието на здрава коренова система. Отвиването на парниците трябва да става заран по-рано, а завиването по-късно, с оглед да се осигури на растенията по-продуктивно време стъпчеза светлина. Парниците трябва редовно да се претриват, а почвата да се поддържа с по-ниска влажност. Важен фактор за увеличаване ранозрелостта на плодотелите, подобряване качеството им и увеличаване добива е ликирането на

ДА ОСИГУРИМ ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА ПЛАНА ЗА ИЗНОС НА РАННИ ДОМАТИ

растенията в торови саксийки или кубчета, като нареждането в парника да стане 12 на 12 см. Някои стопанства ликират част от разсада направо в парниците и то на по-голяма гъстота с оглед икономия на парниково площ и на труд. Тези наглед икономии впоследствие струват скъпо на стопанството, понеже добивът пада, зрелостта забавя се и качеството на плодотелите се влошава.

За успеха при отглеждането на ранните домати важна роля играе своевременното изнасяне на разсада на постоянно място. Пикираните в торови саксийки растения позволяват изнасянето им по-рано, отколкото направо ликираните в парника растения. В зависимост от прогнозата за времето се определя моментът на изнасянето, което трябва да приключи за 3—4 дни. Удължаването периода на изнасяне с 10—15 дни е погрешна практика и трябва решително да се скъса с нея. Прекръшването на растенията над четвъртата китка трябва да се утвърди в практиката. Това мероприятие трябва да приключи до края на май. Някои стопанства, в желанието си да получат по-много плодове, оставят растенията с повече съцветия или въобще не ги прекръшват, с което забавят значително зрелостта на плодотелите.

С изнасянето на растенията

„Петър ПОПОВ ст. агроном при ОП „Плодове и зеленчуци“ — Г. Оряховица

За редовното изпълнение на плана по товароразтоварната дейност при гара Златарица допринася много с упоритата си и усърдна работа и крановикът Марин Сиданелиев. На снимката: Товаре на бързостроителен материал.

Д. БУРИЕВ

СЪРЕВНОВАНИЕТО ПЕЧЕЛИ ПО-ДОБРИЯТ

Вече втора година колективите на ДИП „Металургия“ — Г. Оряховица и ДМЗ „Сърп и чук“ — Ст. Загора, са в благородно социалистическо съревнование. Две години, а колко много се научава един от друг. Редовно обменяха положителното в своята работа. Не го криеха, защото това бе едно от първото им условие — да си помагат. И в двете предприятия нашироко се говори, че взаимното обичуване им помага, че взаимствуваният опит от горнооряховци или старозагорци е в основата на успехите им.

Първата година начело излезе „Сърп и чук“, но през втората колективът на „Металургия“ реши да не се предава, да настигне и надмине своите другари и колеги. А когато стремежът се подкрепя с дела, резултатите винаги биват радващи.

Събраха се преди няколко дни представители на двата колектива в Горна Оряховица. На тържествено събрание те задълбочено обсъдиха резултатите, постигнати през изтеклата година. Установено бе, че колективът на ДИП „Металургия“ е изпълнил своя производствен план 112 на сто, при обещание 102 на сто. На народното стопанство е дадена надпланова продукция за 567 000 лв. Планът за производствеността на труда е изпълнен 108.3 на сто, а за печалбата 106.9 на сто. Направени са икономии на материали, енергия и средства за 175 000 лева, реализирана е 279 000 лв. печалба. Четирнадесетте бригади — основният колос на цеховете и участниците са преизпълнили своите работ-

та. Началникът на депо и главният майстор по ремонта Здравко Аврамов не разпределят равномерно плана по бригади. Шом дойдат вагони с по-тежки ремонти, веднага се започва работа по тях, а тези, на които трябва да се извърши по-тежки ремонт се изоставят. Ето, това е скритата причина за „избухването“ на плана около 100 и 100 процента по ремонтариането на вагоните. Лошото обаче е тук, че редица вагони стоят с дни неремонтирани, а и те, както и останалите са еднакво нужни за бързо превозване на строителни материали, хранителни продукти и пр. Необходимо е този „ламтеж“ към ремонтиране на вагоните с по-малки повреди да престане веднъж завинаги. На всяка смяна, щом приключи своята работа, трябва да се търси строг отчет колко вагони са ремонтирани и точно с какви дефекти. Това, обаче, все още не се прави или, ако се прави, то е съвсем недостатъчно, повърхностно. Повърхностно е и съревнование между бригадите. На съревнователното табло не се вписват бригадите първенци за десетдневките, не се води и отчита индивидуалното съревнование. И естествено, че сред вагонците липсва оня стимул за надпревара в работата.

От известно време работят в депо нови 10 пловосери за ремонт на автоматичните спирачки и серпентините. Има допълнителна работна ръка, а производителност на труда — не. Причината за това е, разбира се,

нически обещания. Измежду тях най-добрите са удостоени със звание и награди. Званието първенец е присвоено на 24 бригади. За ударици са излъчени 164 производственици, като от тях 98 са най-добри в професионалните и 32 са образцови служители.

ДМЗ „Сърп и чук“ също има

свои постижения, но те са по-

малки от горнооряховчани. И по

четирите основни показателя те

са по-назад. Затова съревнова-

нието заслужено се печели от ко-

лектива на ДИП „Металургия“.

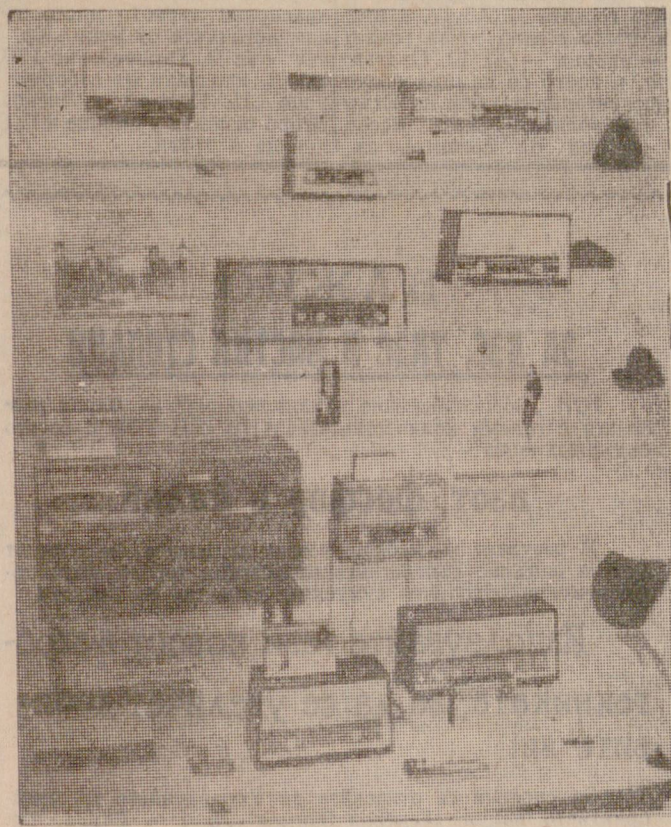
Двата колектива отново под-

писаха договор за съревнование

през юбилейната 1964 година.

Н. БОЖКОВ

от Общественията редакция на в. „Ворба“ в Г. Оряховица

Това не са витрини от търговски магазини, а кътове от изложбата, уредена от Градския комитет на БКП — В. Търново, в Дома на Народната армия в града.

пак лошата организация на тру-

да.

Необходимо е да се спомене

също така, че във вагоноре-

монтното депо се ремонтират и

ресори, предназначени за всич-

ки вагоноремонтни пунктове

на Горнооряховското железопът-

но управление. Казано направо —

този ремонт напълно се подце-

лява тук. Ремонтираните ресо-

ри са съвсем недостатъчни. По-

ради тази причина шлосерите,

особено от вагоноремонтните

пунктове Русе — разпредели-

телна, Плевен — запад, Левски и

Г. Оряховица — разпределител-

на се принуждават, за да не

закъсне даден комозирани

влак, да снемат повредените

ресори от пъните вагони, да

вземат здрави от празните ва-

гони и да ги слагат на местото

на повредените. Понякога се

случава и така, че някои вагони

остават изобщо без ресори. Р

таква случай те поемат на път

не другите, а към вагоноремон-

ното депо за ремонт. И точно

тука правилно е да се припомни

народната мъдрост: „С техните

камъни по техните глави“.

Работниците от вагоноремон-

ното депо имат сили за срочи-

и качествено извършване на ре-

монта. Те са показали не вед-

нъж как същата трябва да се

работи и как се постигат високи

производствени успехи. Подо-

бравяването на организацията на

труда ще направи техния труд

по-резултатен.

Пенчо КАРАЛИЕВ

Преди да пропеят
първи петли

ВЪВ ВАШИНГТОН общият принцип е, че в тази игра са част от принципите. И често пъти на думи успяват да се представят за принципи. Така например в отговора си на посланието на Н. С. Хрушчов от 4 януари т. г. за отказ от употреба на сила при разрешаване на териториални спорове, президентът Джонсън издигна принципа: „Съединените щати смятат, че олазването на света за сигурност — трябва да бъде използвана по-пълно и да бъде укрепена.“

Отлично. Но от този принцип във Вашингтон се отказва преди да са пропеят първи петли. Едва избухнала кипърската криза, първата грижа на Съединените щати и техните съюзници от НАТО бе да заобиколят устава на ООН и да се помъжат за всички средства да избегнат арбитража и помощта на Съвета за сигурност. Те веднага забравиха, че Кипърската република е пълноправен член на ООН и че тя няма нищо общо с Атлантическата пакт. А просто... решиха да я окупираят и да я продекларират своя закон.

Единствен последователен защитник на принципите се оказва отново Съветският съюз. В посланието си по кипърския въпрос, отправено до държавните ръководители на САЩ, Великобритания, Франция, Турция и Гърция, Н. С. Хрушчов постави законния въпрос: „Ако суверенитетът на държавите не е празна дума, залегнала в устава на ООН, ако правото на свобода и независимост на нацията е свято право на всички народи, на всички държави, защо искат да изключат Република Кипър от броя на онези, които трябва да се ползват от благата на суверенитета и без намеса отвън да изграждат своя национален живот?“

Такава е принципната страна на въпроса. Но как се развие той на практика през изтеклата седмица? Твърдата позиция на Съветския съюз, подкрепена безрезервно от мнозинството страни в света, изглежда накарва голявите да окупират Кипър държавни членки на НАТО да се позамислят. За това говори не по-малко от големия дипломатически щаб на западните сили: Бътлър прекося океана да се консултира в Отава и Вашингтон, а Джордж Бол направи

ви същото в обратна посока, за да посети Лондон, Анкара, Атина и Никозия. Заговори се най-успешно за „нов“ англо-американски план за Кипър. Отначало той се държеше в полутайна, докато онези ден най-сетне камъчето бе изплатено. Оказа се, че това е един пореден трик: върху стария план за окупация от страна на НАТО е хвърлено друго. Но то е много прозрачно, за да може да излъже някого. Макар че НАТО не се споменава, иска се войските от „международната полицейска сила“ да бъдат от държави-членки на този пакт. И обратно: макар че много се говори за ООН, иска се Съветът за сигурност нито да гласува, нито да контролира, а само да разгледа готовия план за окупацията на острова. Съставителите на плана „благоволят“ да позволят на У. Тан да изпрати свой... наблюдател в Кипър, за да наглежда окупацията.

Никто чудно, че при това положение президентът Макарис отхвърля и този „подновен“ план и държи строго да се спазва принципът на ООН — на Кипър да се помогне, а не под формата на „помощ“ да се погиза суверенитета на страната.

А фактите най-упорито говорят, че тъкмо това е целта на НАТО: докато на Запад се надяваха, че планът за окупацията ще бъде приет, инцидентите на острова като по заповед секнаха, а цом през тази седмица стана ясно, че словесният натиск не е достатъчен, те също така външно се подновиха. И ето, че отново десетки кипърски гърци и турци взаимно се избиват, само за да се създаде обстановка, която да оправдае планове на НАТО — да превърне острова в своя база за агресия, да сложи край на независимата, неутрална политика, водена от кипърското правителство.

Под прикритието на изкуствено подклаждани кървави инциденти турското малцинство се прехвърля прибрзано в северната част, за да се предприши и един друг въпрос: разделение на острова. Не случайно в Анкара след разговорите, които водят там американският подсекретар Джордж Бол, бе съобщено, че и САЩ били съгласни с подобно действие.

Направил засечка в Никозия, Джордж Бол сега се връща по обратния път към Атина, Лондон и Анкара. Не остава нищо друго освен да пожелаем на западните държавници да видят цялата абсурдност на заетата

от тях позиция, за да се избегнат нежеланите по-нататъшни усложнения. Принципиите са, за да бъдат спазени, а не само декларираны.

Първа среща

СРЕЩАТА Джонсън-Хюм, насрочена още по време на погребението на президента Кенеди, се очакваше с голям интерес. Днес, когато имаме вече комуникати от Вашингтон, виждаме, че тя не оправда напълно надеждите. Резултатите от нея далеч не са розови.

Преди всичко тя не допринесе с нищо за подобряване на международните отношения. Вярно, че в комуникатите отново се подчертава желанието и стремението на двете страни да продължат усилията си за разведвяване на международната атмосфера. И това е похвално. Но то не е направено само „по принцип“, без да се сочи каквато и да било определена мярка за постигане на тази цел.

Лишени са от конкретно съдържание и решенията по другите разглеждани на срещата въпроси. А на дневен ред във Вашингтон бяха — както се сочи и в комуникатите — цяла поредица „конфликти в много райони на света“. Явно, ставало е дума и за Кипър, и за Куба, и за Малайзия, и за Южен Виетнам, и за Източна Африка, и за германския въпрос. Но нито в един от тези наредили и опасни за световния мир въпроси двете страни не внесоха успокояваща нотка. Напротив, те взаимно си обещаха помощ и подкрепа, за да продължат натиска срещу на родите, борещи се за свобода и независимост. За да си осигурят помощта на САЩ в усилията й да задържи контрола си в изкуствено създадената федерация Малайзия Англия обеща поддръжка на Съединените щати в интервенцията им срещу народа на Южен Виетнам. Но кой друг, ако не Великобритания, подписа женевските спазувания за Индокитай, с които тържествено се задължи да запази неутралитет на страните от този район?

Зад „принципите“ положение, отразени в комуникатите, ясно прозира и неуспехът да бъде съгласувана политиката на двата „англосаксонски брата“ по редица парлални въпроси, съществували от дълго време между тях. На преден план тук стои въпросът за натиска от страна на САЩ за разширяване на „търговската война“ със социалистическите страни.

На срещата във Вашингтон и Хюм, и Бътлър, противно на някои предвиджания в печата, са държали на своите позиции. Особено голям е бил натискът на САЩ да бъдат подкрепени в стопанската блокада срещу социалистическа Куба. Но как би могла Англия да се откаже да рече от доставката на автобуси за Куба след като във Франция вече почти е готов договорът за доставка на френски камиони за тази страна? Какво би попретило на Франция заедно с камионите да достави и автобуси? Или, ако и двете страни, каквото е желанието на САЩ, се откажат от търговията си с Куба, нима не могат френските и английските камиони и автобуси да бъдат заменени със съветски?

Такава е логиката на днешния свят: социализмът си пробива път в света, въпреки напъните на империалистите, подтиснатите доверча народи извоюват и укрепват независимостта си и без „благоволение“ на Запада.

Никола ЗАХАРИЕВ

ПОД ЗНАМЕТО НА ОБЩОНАРОДНАТА СПАРТАКИАДА

ПЪРВИ СТАРТОВЕ
В КОЛЕКТИВИТЕ...

ЕДНА голяма задача пред всички физкултурни колективи в окръга — организирането на вътрешните състезания от Втората общонародна спартакиада — вече излиза извън рамките на протоколите и решенията. Отминаха годишните събрания. Приети бяха спортните календари, в които първо и основно мероприятията бе Спартакиадата!

Хубавото време в четвъртък сутринта привлече на градския стадион във В. Търново първите спортисти от физкултурни колективи в окръжния град — участници в Спартакиадата.

...Дървообработвател
завод

ГРУПАТА дойде на стадиона след прекъсната нощна смяна в предприятието. И все пак, не бе малобройна. Спортистите водеше сам партийният секретар на завода Колю Ганчев.

Пистата бе в много лошо състояние — силно наводнена, но това не смути състезателите. В първата дисциплина — 60 метра гладко бягане, сред мъжете първи се класира Ив. Петров, следван от Н. Йонов, Ив. Чолаков, Г. Михайлов. В същото изпитание при жените най-добре се представи Ст. Стойчева. След нея се класира Л. Петрова, Д. Кефрива и други.

Всички работници и работнички — участници в този малък спортен празник, премериха силите в тласкането на гюле. От мъжете с най-добро постижение напред излезе Ив. Петров, като остави след себе си М. Маринов, Ив. Събев и други. Данка Пелова е първа при жените, следвана от Д. Кефрива, Ст. Стойчева и други.

И в двете дисциплини, наред с по-младите, участваха и 50 годишният работник Недко Чавдаров.

Първият старт на заводските спортисти бе успешен. Нека следващите бъдат още по-масови, още по-оспорвани!

ОЖИВЛЕНИЕ
В ПОЛСКИ ТРЪМБЕШ

Общинският организационен комитет по провеждане на Втората общонародна спартакиада в П. Тръмбеш полага грижи за най-масово участие на селските труженици, работници и служители от общината. Като нов стимул в работата дойде подготвеният съревнование от физкултурните колективи в с. Пелово, Плевенски окръг, за разоръчване масова физкултурна дейност в дните на Спартакиадата.

Но в П. Тръмбеш не само отговориха на този призив. На състоялото се разширено заседание на Организационния комитет, в присъствието на партийните и комсомолските секретари, председатели на профкомитетите и физкултурните организатори от ТКЗС, предприятията и учрежденията в общината, бе набелязана още по-широка спортна програма.

В нея е предвидено всеки трети жител на общината да участва в Спартакиадата, всеки пети жител да придобие званието „физкултурник“, а най-малко пет процента от населението да покрит изисванията за „разрядници“. Освен това, полскотръмбешаните се задължават да преизпълнят петгодишния физкултурен план до 9 септември 1964 година, а през юби

...ТПК „ХИГИЕНА“

СТАРТИРАХА 16 души. И тук сред участниците бе партийният секретар Цанка Стайкова, секретарят на Комсомола М. Петков. В бягането на 60 метра с време 8.6 секунди първи е Г. Крумов, втори Д. Иванов, трети — Ил. Свиричев. При тласкане на гюле отново се наложи Г. Крумов, следван от Ил. Свиричев, Д. Иванов.

През този ден на стадиона излязоха и първите участници в Спартакиадата от ДИП „Денно Георгиев“ и ТПК „Нов живот“.

Примера на тези чели физкултурни колективи, трябва да последват работниците и служителите от всички предприятия, учреждения и организации не само в Търново, а и в окръга!

КОНТРОЛНА
ПРОВЕРКА
НА ЛЕКОАТЛЕТИТЕ

ОКРЪЖНАТА секция по лека атлетика събра в четвъртък състезателите и състезателките от представителния сборен окръжен отбор, който се готви за спартакиадата. Организационните контроли състезателите и състезателките на окръга в навечерието на решителните състезания.

Всички състезатели и състезателки задължително пробягаха 60 метра. При жените първа се класира М. Пенчева с 8.6 секунди, от мъжете най-добре се представи А. Черноок с 7.2 секунди. Бегащите на средния разстояние премериха сили на 150 метра гладко бягане. При мъжете с най-добро постижение — 17.7 сек. бе Н. Грозев, а при жените — Гинка Иванова с 21.4 сек. Мъжете, които се готвят за дълго бягане, пробягаха 500 метра — най-добър резултат даде Ив. Бодуров (72.5). Най-далеко гласна гюлето Н. Гучев — 12.78 м., а от жените — Пенка Пайова с постижение 11.30 м.

Крайно лошото състояние на пистата — мека, силно наводнена, даде отражение върху постиженията. Но все пак, показа-

ното задоволява. Личи, че повечето от членовете на сборния отбор са започнали системна подготовка.

След състезанието, на организационна сбирка, Кр. Кръстев от Окръжния комитет на ДКМС и Д. Симеонов от ОС на БСФС, които отговарят за подготовката на отбора, споделиха констатациите от направените напоследък проверки, поставиха задачите, които стоят пред най-добрите състезатели в окръга. Изтъкнаха, че отборите на нашия окръг ще мерят сили с командите на Русенски, Габровски, Разградски и Търговищки окръг. Бяха обсъдени и някои трудности, които все още пречат на пълноценната подготовка на лекоатлетите. Най-сериозно внимание бе отделено на необходимостта всеки състезател да си води свой личен план за подготовка.

Окръжната секция по лека атлетика трябва да вземе необходимите мерки за следващото контролно състезание след 15-20 дни, да се явят всички участници в отборите. Защото завчера отсъстваха д-р А. Христов (Свищов), Б. Костова и Хр. Христов от Павликени, В. Пашкулев и Л. Ноева от В. Търново!

Нови срещи
на баскетболистите

В УСИЛЕНА подготовка за предстоящите състезания са и баскетболните отбори в окръга. В сряда и четвъртък в спортната зала на комплекса „Юнак“ на великотърновски гостуваха баскетболисти и баскетболистки от Трявна, Русе и Сливен.

Пионерският отбор на „Етър“ спечели от „А. Кънчев“ Трявна с 22:13, а пионерките на двете дружества завършиха при 10:7 за „Етър“. Юношите младша възраст на „Етър“ се наложиха с 32:31 над „Дунав“ Русе, а в старша възрастова група гостите от Русе взеха заслужен реванш — 50:37 за „Дунав“.

Най-голям интерес предизвикаха двете срещи между мъжките отбори на „Етър“ и „Х. Димитър“ от Сливен. Първата спечелиха гостите — 48:47, а втората, също с една точка разликата — 41:40. Състоянието, в което се намира обаче представителният отбор на Етър не задоволява. Само месец деля отбор от срещите за

първенство на „Б“ група, а още по-скоро, на 27 февруари, предстои преиграване на срещата от есенния полусезон с „Балкан“ от Ботевград.

А срещи сливенци домакините не стумяха да противодействуват с най-ефикасното оръжие — бързината, на превъзходните ги по ръст състезатели. Тревожна е и стрелбата в кош! Във втората среща, например, резултатът бе постигнат почти изключително от стрелба отблизо. От средни и далечни разстояния от 26 хвърляния бе реализирано само... едно. Слаба бе резултатността и при наказателните удари — от 34, реализирани само 15!

Очевидно е, че тренировките трябва да станат по-настойчиви.

Окръжно
пионерско
първенство

ДЕСЕТ отбора с над 60 телки участваха в окръжното пионерско първенство по спортна гимнастика. В сравнение с миналата година, почти всички отбори показваха явен напредък. Това особено важи за малките гимнастички от Второ основно училище в Павликени, които работят отскоро, а успяха да се наредят напълно заслужено на призовото трето място в крайното класиране.

И на това първенство пионерският отбор на училище „Д. Благоев“ в Свищов се яви в хомогенен състав, който има подкрепан, собствен стил на игра. Окръжен първенец при пионерите стана Янко Георгиев от Свищов с 38.15 точки, следван от Г. Попов и Ил. Дачев (и двамата от В. Търново). В отборното класиране първи са свищовци от у-ще „Д. Благоев“ със 183.65 точки, втори — пионерите от „П. Р. Славейков“ В. Търново, трети — от II основно у-ще в Павликени.

В личното класиране за пионери начело е Пенка Тотева от В. Търново с 37.40 точки. След нея се класираха П. Тодорова от Свищов, М. Панайотова от В. Търново и други. В отборното класиране първото място заеха гимнастичките от у-ще „Хр. Ботев“ във В. Търново със 179.25 точки, следвани от отборите на у-ще „Ц. Гинчев“ в Лясковци, Второ основно училище в Г. Оряховица и други.

ВАЖНО

ЗА ДЗС, ТКЗС И ЧАСТНИ СТОПАНИ

ГСП „Водоснабдяване и канализация“ — Варна разполага с големи количества ОРГАНИЧЕН ТОР с богато съдържание на

азот, фосфор и калий

В резултат на набрания опит се доказва, че същият заменя напълно съответните изкуствени торове, като същевременно подобрява хумусните качества на почвата.

Използвайте тази новост в агротехниката, за да се увеличат добивите ви!

За справки се отнасяйте до Управлението на предприятието, на ул. „Генерал Займов“ № 4 — Варна, или телефони 30—14, 50—45 и 56—70.

ОТ ПРЕДПРИЯТИЕТО

3-3

Сицилия най-голямата италианска провинция е земя на контрастите. Столицата й Палермо е пълна с прекрасни средновековни черкви и дворци. А малките градчета в Сицилия са пълни с мизерия и нищета. Селските в Сицилия обработват земята, така, както са я обработвали техните деди преди стотици години. Същевременно в Южна част на провинцията израства голям петролен промишлен център.

На СНИМКАТА: Страничните улици на „прекрасната Сицилия“ не са гледна за туристи.

☆☆

КИНО

„Ивайло“

След „Калоян“ новият български цветен филм „Ивайло“ отново ни връща към нашето средновековие, за да ни разкрие една епоха, изпълнена с величие и с трагизъм. Първото в Европа, завършило с победа антифеодално селско въстание, предвождано от самобитни, но генерален, народен пълководец обикновения свинар Ивайло Бърдоковата, е историческият материал върху който сценаристът Евгений Константинов и режисорът Никола Влачев са изградил сюжета на своя първи игрален филм.

Възползувай се от откритите сведения за Ивайло и неговото време, намерили място в тридесетте страници на летописа на гръцкия историк Пахимер, авторите много ясно са разкрили характерните черти на епохата и на образа на народния вожд Ивайло. Те са подкрепили ролята на народа в борбата срещу гнета на боярските феодали и царя и много умело са прегледали неговата съдба със съдбата на Ивайло.

Филмът не проследява живота

на Ивайло от ранните му години; той обхваща определен откъс от живота му, свързан с един от най-драматичните периоди от нашата история. На екрана ние виждаме Ивайло Бърдоковата вече начело на многолюдната въстаническа селска армия, успяла да разорочи и прогони от българските земи таркските нашественици, нанесла в края и няколко тежки поражения на елитните части на византийските завоеватели.

На голямо историческо платно се откроява и развива образът на Ивайло. Идеята за „добрия“ цар и за „добри“ бояри, с която той повежда своята армия срещу боярите — грабители и беззаконници — цар Константин-Асен, не може да прерапе в идея за държавя без цар, не може да изпревари общественото развитие и в това се състои личната трагедия на Ивайло. По своя път към царския трон той изпада в дълбоки вътрешни противоречия и колебания, сблъсква се с много подлост и измуги, отроча се и от личното си участие, само и само да даде на своя народ справедливост и благоденствие.

В изпълнението на актьора Богдана Симеонова, Ивайло изглежда като волеви и мъдър пълководец. На екрана той не е образ-тезис, а

въплътител на добрите черти на българския народ е жизнен човек, който с упорита настойчивост преследва своята голяма цел и увелича народа след себе си. Артистът Богдана Симеонова се е сляла с образа на своя герой и с една богата гама от детайли предава дълбоки външения на тази неспокойна натура.

Следвайки отблизо хронологията на историческите събития от онези епохи, авторите са успели да изведат на преден план цяла поредица от характерни образи — преливащи на Ивайло, бойци от неговата армия, а така също и образи на хората от царския двор, с които придават убедителност на художествения разказ. Естествено, че образът на Ивайло доминира над останалите, някои от които са очертани само с няколко черти — любима на Ивайло — Калина — артистката Гинка Станчева пресъздава с много нежност и топлота. Добър образ пресъздава и артистът Цветан Николов в ролята на воеводата Момчил, който също изживява дълбоки колебания за пътя на борбата. Колоритен е образът на поп Манол (Арт. Иван Братанов) и на неговия неразделен приятел Шишко (Трифун Джонев). Заслужава си да се отбележи и ролята на артистката Луна Давидова

в ролята на царица Мария Палеолог с проникновението разкрива сложения душевен мир на властната византийска, царица, майка и жена.

Макар и дебютанти в игралния филм, сценаристът и режисорът, подпомогнати от консултантите по исторически въпроси проф. акад. Милчев и проф. Ангелов, от художествените постановки К. Русаков, от арх. Р. Рандев, са създали епична историческа кинокартина с големи художествени достойнства, която с увереност можем да наречем до най-добрите творби от този жанр.

Особено впечатление прави голямата мащабност, размах и убедителност на баталните сцени, както и правдоливото възстановяване на епохата от XIII век с типичната архитектура на древния град В. Търново.

Във филма „Ивайло“ ние се срещаме с отличната операторска работа на Константин Янакиев, който с усета на истински художник на камерата е постигнал много добри портрети, динамизъм в отделните кадри, интересни детайли и много добро цветово решение.

Със своя патристичен заряд филмът „Ивайло“ ще намери не само дълбоко отзвук сред нашите зрители и особено сред нарастващото поколение.

Дончо ХИТРОВ

Б. Р. Филмът се прожектира от днес по екраните на кината във Велико Търново